

From: Carl Schlyter <carl.schlyter@riksdagen.se>
Sent: den 24 februari 2017 12:52
To: FI Registrator
Subject: Remissvar SOU 2016:78

Categories: Remisser

Jag vill betona vikten av att förslagen träder i kraft före CETA avtalet, eftersom investeringskyddsklausulen även gäller de bitar som är undantagna från marknadstillträde innebär det allvarliga problem att genomföra utredningens förslag om den inte hinner före CETA.

Jag har bred erfarenhet av Europeisk politik och jag anser att jämförelser gjorts med för få andra länder, i princip bara de nordiska. Vid en bredare utblick framgår hur apart det svenska systemet är. I övriga EU-länder finns inget motsvarande exempel på en så massiv överföring av offentligt betald verksamhet till vinstdrivande koncerner. I kapitlet som beskriver hur marknaden ser ut ser vi att de största företagen är dominerande på ett oroväckande sätt. Detta riskerar att leda till minskad mångfald, mindre än om all verksamhet vore kommunal ens! Om några få stora koncerner blir det mindre mångfald eftersom det i varje kommun finns skillnader och man kan lära av varandra. Om stora koncerner tar över i många kommuner och de då likriktar verksamheten uppstår mindre mångfald än om allt vore i offentlig regi.

Kommersialiseringen av välfärden motverkar den mångfald som var avsikten med reformerna. Jag tar allvarligt på problemen i skolor och vårdinrättningar där vinstintresset leder till besparingar som drabbat elever och patienter. Jag är också oroad att verklig kvalitetsutveckling hindras till förmån för fokus på rapporterbara prestationer och mätpunkter som kan räknas om i pengar i ersättningssystemen. Jag vill därför få bort de kommersiellt inriktade aktörerna och i stället främja idéburna verksamheter inom välfärdssektorn. Eventuell vinst ska återinvesteras i verksamheten.

Det är därför viktigt att särskilt stora företag undviks. De är också ofta de som skatteplanerar mest, särskilt de Private Equity ägda.

Utredningen har fått kritik för sin vinstberäkningsmodell, som är gjord för att undvika kryphål.

Det vore dock önskvärt med än tydligare regler kring inköp av företag från närstående, med rapporteringskyldighet mm.

Det borde finnas en maxgräns för varje människa på totala löne- och kapitalintäkter från skattefinansierade välfärdsinkomster, alternativt en särskild marginalsatt på höga inkomster. Jag anser att ett maxbelopp på totala intäkter för varje person/ägare bör införas. Alternativt en 100% marginalsatt på välfärdsinkomster som är högre än t ex en ministerlön. De så personer som möjligen tillför mer äkta kvalité eller andra värden i denna verksamhet bör i så fall anställas av det offentliga där de kan göra nytta för alla skolor/vårdcentraler. Men det är ett akademiskt problem eftersom en person som vägrar göra nytta för mindre än en ministerlön sannolikt har andra prioriteringar än verksamheten.

Jag anser att utredning bör gå ett steg längre, där aktörer/ägare som saknar andra kvalifikationer än vinstkrav inte bör få bedriva verksamhet. Eftersom privata aktörer inte systematiskt lyckats visa en

koppling mellan vinstutdelning och kvalité bör alla alternativ styras in på kvalitetsbaserade krav. Tillståndet att bedriva verksamhet bör kopplas till ägarnas/initiativtagarnas tidigare verksamhet/utbildning och andra faktorer som sällar bort aktörer som har vinst som mål.

Om en ägare drivs av vinstintresse hjälper inte vinstreglering, ägaren kommer ständigt hamna i konflikt med sitt vinstintresse och ständigt söka vägar att leda ut effektiviseringsvinster ut från barn och patientverksamhet till sin egen. Ju tydligare förslaget kan bli på detta område desto mer flexibilitet kan vi införa så att idéburna aktörer kan slippa besvärliga detaljregleringar. Ju starkare vi kan hålla bort vinstdrivna aktörer från sektorn desto större frihet och rum för flexibilitet och förtroende kan vi lämna åt alla de människor som drivs av glädjen att se utbildade barn göra sig klara för samhället och friska patienter leva rika liv.

Jag vill verkligen betona risken av att inte reglera detta INNAN CETA träder i kraft. Kombinationen av negativlista, standstill clause och ratchet clause gör att välfärden riskerar att bli dyr/omöjlig att reglera. Även om dessa tjänster i huvudsak är undantagna från marknadstillträde gäller skiljedoms klausulerna detta område trots att de är undantagna, för aktörer som redan bedriver verksamhet. Detta betyder att utredningens förslag kan bli (politiskt/ekonomiskt) omöjliga att genomföra om CETA börjar gälla innan denna lag träder i kraft.

Mvh

Carl Schlyter